

Po Jugoslaviji

Novi volilni zakon sprejet od vlade. Vlada je sprejela 11. januarja novi volilni zakon, kojega glavne določbe smo že objavili v zadnji številki. Ministrski svet je sprejel novi zakon tako, kakor ga je predložil g. dr. Konstantinovič, minister brez listnice. Istočasno z volilnim zakonom je razpravljala ministrski svet tudi o razdelitvi države na volilna okrožja, katerih bo 57. Slovenija bo volila 24 poslancev. Ljubljana bo volila dva, Maribor enega poslanca. Maribor desni breg bo spadal pod volilno okrožje Maribor, Maribor levi breg pa pod volilno okrožje Murska Sobota. Število slovenskih poslancev se bo najbrž še dvignilo, ker jih bo nekaj izvoljenih tudi na državni listi.

Volitev še ne bo. Vlada naše države je odobrila novi volilni zakon za volitve narodnih poslancev. Postal bo ta zakon pravomočen, ko ga bo potrdilo kraljevo namestništvo. Novi volilni zakon je vzbudil ugibanja o tem, kdaj bodo volitve poslancev za parlament. Nekateri so jih napovedovali za mesec februar, drugi za marec. Pa nimajo prav ne eni ne drugi. Preden bodo razpisane volitve, je potreben nov zakon o zborovanjih in združevanjih. Volilni zakon določa, da kandidatne liste vložijo stranke, odnosno koalicije (zveze) strank. Takšnih strank pa z malimi izjemami še ni, ker se pričakuje, da bo novi zakon o združevanjih olajšal ustanovitev političnih strank. Zašeljen je zlasti med opozicionalnimi strankami tudi nov zakon o tisku. Novi politični zakoni so torej nekaki predpogoji za razpis volitev. Na srbski strani se zahteva še en predpogoj, ki se smatra za jako važnega, preden bi se šlo na volitve, in to je ureditev srbskega dela države na osnovi načel, ki je po njih bila urejena banovina Hrvatska. To je tudi naša zahteva z ozirom na Slovenijo. To bi torej bili notranjepolitični razlogi, iz katerih bi se dalo sklepati, da volitev še ne bo v najbližji bodočnosti. Poleg teh razlogov pride tudi v poštev nesigurnost mednarodnih razmer, ki se kaj rade spreminjajo in včasih komplicirajo.

Nemci v Jugoslaviji. Med Nemci v naši državi se pojavljajo razne struje. Močno se uveljavlja tista struja, ki razširja svetovni nazor nemškega narodnega socializma, zlasti med mladino. Katoliško usmerjeni krogi, kojih glasilo je list »Die Donau«, pa s to mladinsko vzgojo nikakor niso zadovoljni. Nedavno je ta list objavil članek, v katerem opisuje nasledke te vzgoje, in sicer med drugimi zlasti te-le: Mladina izgublja vsako spoštovanje pred starejšimi ljudmi, katere dejansko napada, če izrekajo svoje pomisleke proti idejam, ki jih iznaša na raznih nemških prireditvah. V šoli so uspehi nemške mladine vedno

slabši, dijaki pa se izgovarjajo s tem, da so preganjani in zapostavljeni radi tega, ker so pravi in zavedni Nemci. Varen pri mojstrih se zanimajo za vse druge stvari, samo ne za svojo obrt. Na ta način bomo dobili namesto dobrih obrtnikov same mojstre-skaze, ki bodo znali lepo marširati in pozdravljati, pa ne bodo imeli pojma o svojem poklicnem delu. Nemška visokošolska mladina se peča z vsem mogočim, samo ne s študijem. Tako raste od leta do leta število nedoštudiranih ljudi, iz katerih izhajajo vedno novi firerčki, ki vedno bolj nasilno solijo pamet nemški narodni manjšini v Jugoslaviji.

Novice iz domačih krajev

Ukaz o najvišjem odlikovanju našega voditelja dr. Antona Korošca. »Šušbene novine« od 13. januarja so objavile ukaz o odlikovanju g. dr. Antona Korošca z najvišjim odlikovanjem Karadžordževe zvezde I. stopnje. V ukazu stoji, da je prejel g. dr. Anton Korošec izredno odlikovanje, ki se podeljuje le članom vladarskih hiš, kot dokaz kraljeve naklonjenosti.

30 letnica poroke. Te dni obhaja v krogu svoje družine 30 letnico poroke mariborski podžupan g. Franjo Žebot s svojo soprogo Marijo, rojeno Kren. Dne 19. januarja 1910 sta se v župnijski cerkvi v Sent Ilju v Slov. goricah poročila ob navzočnosti odličnih slovenskih rodoljubov z naše severne meje. V zakonu se je rodilo šest zgladnih otrok. Dne 1. februarja 1910 je vstopil g. Žebot, ko se je preselil v Maribor, v uredništvo »Slov. gospodarja« ter je do leta 1921, ko je po smrti g. Franca Pišeka postal narodni poslanec, sodeloval v uredništvih »Straže«, »Našega doma« in drugih listov in je vodil nekaj let tudi mariborsko uredništvo in upravništvo »Slovenca«. Ravno tako je tudi vodil nekaj časa tajništvo Slovenske ljudske stranke za spodnještajersko ozemlje in posebej za mesto Maribor. Srečno družinsko življenje je kažilo tudi več bridkih dogodkov, tako na primer aretacija ob začetku svetovne vojne, aretacija in zapor februarja 1920, ko je bil radi denunciacije političnih nasprotni-

kov odgnan nenadoma po policiji v zapore okrožnega sodišča in prebil tam tri dni. Žebotova hiša je znana danes v Mariboru kot pribežališče tistih, ki se jim godi krivica in ki potrebujejo pomoč. Zdrava in srečna družina ter številni prijatelji se veselijo tega lepega jubileja. Naš list se pridružuje častitkam z iskreno željo, naj bi Bog blagoslovil vse člane Žebote družine!

V gozdu zmrznil. Ko se je podal hlapec Franc Vrhovnik skozi gozd posestnika Viktorja Konečnika v Vrheh nad Slovenjgradcem, je zadel ne daleč od pešpoti na truplo starega moškega. Vrhovnik je obvestil o najdbi Konečnika, kateri je prepoznal v mrtvem 72 letnega in svojčas pri njem zaposlenega delavca Franca Brunčko, ki je prebival na Selah. Dne 23. decembra 1939 se je podal Brunčko pozno zvečer proti domu, je na oleđeneli poti spodrsnil in zmrznil v snegu ter mrazu.

Vlak smrtne povozil družinskega očeta. Na mariborskem glavnem kolodvoru je povozil vlak smrtne 11. januarja predpoludne 45 letnega premikača Franca Lorberja iz St. Ilja v Slov. goricah. Smrtno ponesrečeni je družinski oče.

Obstrel radi neprevidnega ravnanja z orožjem. V Koških pri Mariboru je našel na cesti star samokres Anton Šestič, sin železniškega premikača. Fant je ravnal tako neprevidno z orožjem, da se je sprožilo

Zakonske žene po teži

V britanski indijski pokrajini Punjab, v državi Mandi, je ondatni visdar izdal odredbo, da se odalej ne smejo ženske nič več prodajati po teži, kakor je bilo doslej ondi v navadi. Doslej so namreč starši prodajali svoje hčerke smučem kar na kilo ter so mlada dekleta najprej tehtali, preden je moral plačati za funt žive teže 2 do 3 rupije in je moral šentn včasih kar globoko poseči v žep, če je hotel imeti pripravno ženo. Ker pa je v državi Mandi »moderna linija« bolj prirojena, so starši svoje hčere kar pitali, da bi dohiti zanje čim

V rdečem »raju« ...

Roman iz sovjetskega kmetijskega življenja

Utihnula sta in prisluhnila. Stala sta na kraju, kjer je bila voda zelo plitva. Stopila sta v vodo, da bi po plitvi strugi prehodila zadnji košček poti, ker sta bila tam bolj skrita.

Previdno sta se plazila od grma do grma. Do skrivališča sta še imela kakih trideset korakov. Krilov je naglo obstal in vzkliknil:

»Oh!«

Njegovih prsi se je dotikala konica kopja, ki je štrlelo iz grma.

Predn se je Olgopor zavedel, kaj se je s tovarišem zgodilo, je tudi on čutil na svojih prsih konico kopja.

Moža sta izpustila košaro. Nagonsko sta se okrenila, da bi zbežala.

V tem trenutku sta nad seboj na bregu zaslišala prhanje konj, topot kopit in človeške glasove.

V naslednjem trenutku so ju obkolili vojaki, oblečeni v dolge plašče, pokriti s visokimi kučmami, ki jih je krasila rdeča zvezda, in obuti v bele čizme. Obrazi vojakov so bili divji.

»To sta tatova!« se je oglasil starejši vojak, ki je nosil na rokavu srp in kladivo ter je bil vodja patrolje.

»Nisva tatova!« je precej odločno odgovoril Olgopor. »Midva sva te ribe nalovila!«

»A zakaj sta jih hotela skrivaj odnesti?«

»Najine so!«

»Niso vajine! Vse pripada sovjetski zadrugi!« je ostro odgovoril vodja.

»To sta sovražnika sovjetske republike,« je zaklical neki mlajši vojak.

»Tako je!« so pritrdili drugi. »Ne smemo imeti usmiljenja z belimi razbojniki!«

»Naprej, lopova!« je zavpil vodja. »Nesita košaro! Peljita nas tja, kjer so ladje!«

Nato se je obrnil k vojaku, ki je bil njegov namestnik in mu je naročil:

»Marakov, vzami s seboj dva tovariša in odjezdate k predsedniku vaškega sovjeta ter mu spo-